

cent Skatteyderne kommer til at bidrage til Alderdomsunderstøttelsen.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger og med at bede det Udvalg, der bliver nedsat, om at være opmærksomt paa, hvad jeg her har sagt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borghjerg): Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) gjorde nogle Bemærkninger til mig. Hvad der ikke var sagligt i disse Bemærkninger, kan jeg lade ligge, idet den højtærede Formand har taget det under Behandling. Hvad der var sagligt deri, falder det mig for saa vidt lidt vanskeligt at komme ind paa, som der var saa overordentlig lidt sagligt i det ærede Medlems Tale.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds søgte, hvad han kaldte at dokumentere visse Modsigelser i mine Udtalelser. Lad mig da gaa ind paa denne saakaldte Dokumentation — der kunde man med Rette bruge „Dokumentation“ i Gaaseøjne. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde først, at jeg i min første Udtalelse havde protesteret imod, at det her foreliggende Lovforslag var et Valgforslag, men i min næste Tale havde jeg sagt, at jeg ikke i og for sig havde noget imod, at det var et Valgforslag eller et Valgprogram. Ærede Medlemmer, der vil læse mine Taler igennem i Rigsdagstidenden, vil vide, at jeg i min første Tale protesterede imod — det havde man nemlig gjort i Højrepressen — at kalde det et Valgforslag i Betydningen af Valgflask. Det føjede jeg udtrykkelig til. Thi, sagde jeg, for det første ønsker vi i høj Grad at faa dette Lovforslag igennem i indeværende Samling, og er der altsaa Modstandere, der er bange for, at Socialdemokratiet vil komme til at staa for gunstigt ved Valgene ved at have dette Program, kan de afskaffe det ved at gøre det til gældende Lov forinden Valget. Dernæst sagde jeg, at i og for sig er der ikke noget ondt i — tværtimod — at de politiske Partier formulerer deres Programmer i positive Lovforslag, det vil netop klare Stillingen overfor Vælgerne, og netop derved vil man forhindre det, man kalder Valgflask, tvetydige, intetsigende, uforbindende Talemaader, hvormed et Parti eller en Politiker søger at slippe over Valgene. Det, vi her foreslaar, er lige det modsatte. Saaledes forholder det sig med Punkt 1 i det ærede Medlems „Dokumentation“.

Saa gik det ærede Medlem til det næste Punkt: at jeg skulde have forvræn-

get hans Udtalelser, naar jeg sagde, at han ikke havde gennemlæst, endsige gennemtænkt, mit Lovforslag, for han havde jo erklæret sig villig til paa sit Partis Vegne at gaa langt videre end det her foreliggende Lovforslag. Hans Ord lyder i Rigsdagstidenden i hans første Tale saaledes: „Vi er endog villige til at gaa langt videre i saa Henseende end til at indskrænke Forsorgen til Arbejderklassen. Langt op i Mellemklassen maa der kunne gøres Krav paa, at den Arbejdsuduelighed, som kroniske Sygdomme skaber, giver Berettigelse til Forsorg“. Nu mente det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at jeg ingen Grund havde til at rette den nævnte Anke mod ham, for han havde udtrykkelig talt om den begrænsede Opgave, her foreligger, ikke om Alderdomsunderstøttelse eller Alderdomsforsørgelse, men kun om Invaliditetshjælp. For det første vil jeg dertil sige, at dette fremgaar ikke af det ærede Medlems Ord efter Rigsdagstidenden. Han taler i Virkeligheden frem og tilbage om begge Dele, baade om Invaliditetshjælp og om Alderdomsunderstøttelse. Det fremgaar af nogle Ord, han udtaler paa samme Spalte: „Man kan godt sige, at et Menneske under de og de givne Forhold har Ret til Alderdomsunderstøttelse, naar han er 60 Aar, men det hjælper ikke ...“. og saa udvikler han, at det er et forkert Princip. Altsaa, det er det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der ikke kan huske eller ikke har gjort sig den Ulejlighed at efterlæse, hvad han virkelig har sagt. Jeg havde Ret i den Paastand, at han talte baade om Invaliditetshjælp og Alderdomsunderstøttelse. Men selv om det ærede Medlem vil indskrænke sin Kritik til Invaliditetshjælpen, og selv om han, hvad han altsaa ikke kan, med Rette kunde hævde, at det kun var om den begrænsede Del af vort Forslag, han havde sagt, at han og hans Parti vilde gaa langt videre, at de vilde gaa til at hjælpe Middelstanden, viser ogsaa dette, at han ikke har gennemlæst, endsige gennemtænkt, vort Lovforslag, thi det her foreliggende Lovforslag indskrænker ikke sin Invaliditetshjælp til Arbejderklassen, til Lønarbejderne, det er et Folkeforslag, det vedrører ogsaa Middelstanden, ja, selv Folk, der tilhører Overklassen, det er et almindeligt Folkeforslag, det gælder alle Samfundsklasser. Det var Punkt 2 i det ærede Medlems „Dokumentation“. Ærede Medlemmer ser, af hvor løs Beskaffenhed „Dokumentationen“ var paa dette Punkt.